



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 73

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 17 februarie 1998

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
44.	1-9	66.	11
— Hotărâre privind asistența cu medicamente pentru tratamentul ambulatoriu, în anul 1998.....		— Hotărâre privind abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 699/1990	
47.	9	67.	11
— Hotărâre pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere privind colaborarea dintre Ministerul Învățământului din România și Ministerul Educației din Thailanda, pentru perioada 1997—1999, semnat la București la 7 iunie 1997.....		— Hotărâre privind transmiterea unui teren, situat în municipiul București, în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului.....	
54.	10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Hotărâre pentru modificarea art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 39/1991 privind autorizarea funcționării unei filiale a Societății Internaționale de Telecomunicații Aeronautice — S.I.T.A. în România.....		858/1997.	12
		— Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Regulilor de bună practică în studiul clinic al medicamentelor în România și a Normelor de aplicare a Regulilor de bună practică în studiul clinic al medicamentelor în România	
61.	10	2.	12-16
— Hotărâre pentru prelungirea, în anul 1998, a aplicării Hotărârii Guvernului nr. 196/1997 privind exceptarea temporară de la plata taxelor vamale a unor produse din import.....		— Ordin al ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale	

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind asistența cu medicamente pentru tratamentul ambulatoriu, în anul 1998

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — (1) Lista cu denumirile comune internaționale ale medicamentelor de care beneficiază persoanele asigurate prevăzute de lege, pe bază de prescripție medicală, în tratament ambulatoriu, cu sau fără contribuție personală, se aprobă, conform criteriilor prevăzute în anexa nr. 1, de către Ministerul Sănătății, care îndeplinește atribuțiile Casei Naționale de Asigurări în anul 1998, cu avizul Colegiului Medicilor din România și al Colegiului Farmaciștilor din România.

(2) Până la aprobarea listei prevăzute la alin. (1), lista

cu sau fără contribuție personală, este cea prevăzută în anexa nr. 2.

(3) Ministerul Sănătății va difuza în rețeaua sanitară denumirile comerciale și prețurile farmaceutice corespunzătoare listei denumirilor comune internaționale (D.C.I.), cuprinse în anexa nr. 2, atât cu contribuție personală, cât și fără contribuție personală.

Art. 2. — (1) Până la aprobarea contractului-cadru, prescrierea, eliberarea și decontarea medicamentelor se fac

(2) Până la aprobarea legii bugetului de stat pe anul 1998, decontarea medicamentelor acordate în tratamentul ambulatoriu, care în anul 1997 se suporta din Fondul special pentru sănătate, se face din sumele încasate pentru acest fond și, în completare, din sumele încasate la bugetul asigurărilor sociale pentru sănătate.

(3) Sumele ce se pot utiliza lunar cu această destinație nu pot depăși 1/12 din suma totală cheltuită în anul 1997 pentru compensarea medicamentelor din Fondul special pentru sănătate. În același mod se va proceda și cu

celelalte cheltuieli care au fost finanțate în anul 1997 din bugetul Fondului special pentru sănătate.

Art. 3. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 4. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 751/1997 privind compensarea prețurilor cu amănuntul la unele medicamente de uz uman, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 27 noiembrie 1997.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,
Ion Victor Bruckner

Ministru de stat,
ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

București, 2 februarie 1998.
Nr. 44.

ANEXA Nr. 1

CRITERII

care vor fi avute în vedere la elaborarea listei medicamentelor acordate cu sau fără contribuție personală

A. În lista medicamentelor acordate cu sau fără contribuție personală se vor include:

1. Substanțe active (D.C.I.) reprezentând grupe terapeutice esențiale și, în cadrul acestora, mecanisme farmacodinamice și structuri chimice cu eficacitate și valoare terapeutică obiectivă.

2. În cadrul unei grupe care reprezintă un mecanism de acțiune sau o clasă chimică se includ 1—3 substanțe (D.C.I.), care să aibă, cumulativ:

a) eficiența terapeutică cea mai mare, confirmată de datele din literatură;

b) raportul cel mai bun eficiență terapeutică — risc de efecte adverse;

c) raportul optim cost — eficiență; pentru produsele generice, plata se va efectua la valoarea celui mai ieftin produs corespunzător D.C.I. respectiv;

d) dacă o grupă terapeutică, un mecanism farmacodinamic sau o clasă chimică are o singură substanță (D.C.I.) înregistrată, care corespunde criteriilor menționate la pct. A 2, se include în lista medicamentelor compensate.

3. Combinațiile se includ, dacă:

— reprezintă avantaje terapeutice clare;

— au un raport favorabil cost — eficiență.

4. Calitatea produselor trebuie să corespundă criteri-

produsele generice, o condiție obligatorie o constituie documentația privind determinarea bioechivalenței produsului în raport cu produsul princeps, conform prevederilor reglementărilor europene.

5. Se va urmări încurajarea producătorilor interni.

6. Pentru produsele aflate sub protecția patentului nu se acceptă decât cele fabricate sub licență.

B. Nu se vor include în lista medicamentelor cu sau fără contribuție personală:

1. Substanțe active (D.C.I.) reprezentând grupe terapeutice și, în cadrul acestora, mecanisme farmacodinamice sau clase chimice minore și cu valoare terapeutică îndoielnică sau nedemonstrată convingător.

2. Produse O.T.C.

3. Produse sau forme terapeutice de uz exclusiv spitalicesc.

4. Combinațiile care nu corespund criteriilor prevăzute la pct. A 3.

5. Toate celelalte medicamente din nomenclator care nu corespund criteriilor de includere.

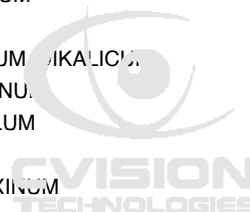
6. Produsele la care prețurile practicate sunt majorate în raport cu cele inițial negociate.

7. Produsele pentru care nu se asigură continuitate în

LISTA
denumirilor comune internaționale (D.C.I.)

A. — cu contribuție personală

- | | |
|---------------------------------------|-----------------------------------|
| 1. ACEBUTOLOLUM | 56. BUFLOMEDILUM |
| 2. ACENOCUMAROLUM | 57. BUSPIRONUM |
| 3. ACETAZOLAMIDUM | 58. BUTAMIRATUM |
| 4. ACETYLCYSTEINUM | 59. BUTYLSCOPOLAMMONII BROMIDUM |
| 5. ACIDUM ASPARTICUM (K, Mg) | 60. CALCII DOBESILAS |
| 6. ACIDUM AZELAICUM | 61. CALCII GLUCONAS |
| 7. ACIDUM CROMOGLICICUM | 62. CALCITONINUM |
| 8. ACIDUM DEHYDROCOLICUM | 63. CAPTOPRILUM |
| 9. ACIDUM FOLICUM | 64. CARBAMAZEPINUM |
| 10. ACIDUM IOPANOICUM | 65. CARBAMIDUM |
| 11. ACIDUM NALIDIXICUM | 66. CARBENICILLINUM |
| 12. ACIDUM NICOTINICUM | 67. CEFACLORUM |
| 13. ACIDUM NIFLUMICUM | 68. CEFALEXINUM |
| 14. ACIDUM RETINOICUM | 69. CEFALOTINUM |
| 15. ACIDUM VALPROICUM | 70. CEFAMANDOLUM |
| 16. ACIPIMOXUM | 71. CEFATRIZINUM |
| 17. ACYCLOVIRUM | 72. CEFAZOLINUM |
| 18. ADIPIODON MEGLUMINA | 73. CEFOPERAZONUM |
| 19. ALLOPURINOLUM | 74. CEFOTAXIMUM |
| 20. ALLYLESTRENOLUM | 75. CEFOTETANUM |
| 21. AMANTADINUM | 76. CEFOXITINUM |
| 22. AMBROXOLUM | 77. CEFTRIAXONUM |
| 23. AMIKACINUM | 78. CEFUROXIMUM |
| 24. AMINOGLUTETHIMIDUM | 79. CETIRIZINUM |
| 25. AMINOPHYLLINUM | 80. CHLORAMPHENICOLUM |
| 26. AMIODARONUM | 81. CHLORPHENIRAMINUM |
| 27. AMITRIPTYLINUM | 82. CHLORPHENOXAMINUM |
| 28. AMLODIPINUM | 83. CHLORPROMAZINUM HYDROCLORICUM |
| 29. AMOROLFINUM | 84. CHLORPYRAMINUM |
| 30. AMOXICILLINUM | 85. CHLORTALIDONUM |
| 31. AMOXICILLINUM+ACIDUM CLAVULANICUM | 86. CICLOPIROXUM |
| 32. AMPICILLINUM | 87. CILAZAPRILUM |
| 33. ASTEMIZOLUM | 88. CIMETIDINUM |
| 34. ATENOLOLUM | 89. CINNARIZINUM |
| 35. AURANOFINUM | 90. CIPROFLOXACINUM |
| 36. AZATHIOPRINUM | 91. CIPROTERONUM |
| 37. BACLOFENUM | 92. CISPLATINUM |
| 38. BARIII SULFAS | 93. CLEMASTINUM |
| 39. BATROXOBIUM | 94. CLENBUTEROLUM |
| 40. BECLOMETASONUM | 95. CLINDAMYCINUM |
| 41. BENAZEPRILUM | 96. CLOBETHASOLUM |
| 42. BENZATHINI BENZYL PENICILLINUM | 97. CLODRONATUM |
| 43. BENZYL PENICILLINUM KALICUM | 98. CLOFEZONUM |
| 44. BENZYL PENICILLINUM NATRICUM | 99. CLOMIFENUM |
| 45. BETAHISTINUM | 100. CLOMIPRAMINUM |
| 46. BETAMETHAZONUM | 101. CLONAZEPAMUM |
| 47. BETAXOLOLUM | 102. CLONIDINUM |
| 48. BEZAFIBRATUM | 103. CLORAZEPATUM KALICUM |
| 49. BIPERIDENUM | 104. CLORZOAZONUM |
| 50. BISMUTHI SUBCITRAS | 105. CLOTRIMAZOLUM |
| 51. BISOPROLOLUM | 106. CLOZAPINUM |
| 52. BROMAZEPAMUM | 107. CODERGOTOXINUM |
| 53. BROMHEXINUM | 108. COLCHICINUM |
| 54. BROMOCRIPTINUM | 109. COLECALCIFEROLUM |



111. COMBINAȚII	173. FLUPHENAZINUM
112. CORTICOTROPHINUM	174. FLUTICASONUM
113. CORTISONUM	175. FURAZOLIDONUM
114. CYANOCOBALAMINUM	176. FUROSEMIDUM
115. CYCLOPHOSPHAMIDUM	177. FUSAFUNGINUM
116. CYCLOSPORINUM	178. GEMFIBROZILUM
117. CYPROHEPTADINUM	179. GENTAMYCINUM
118. D (+) GALACTOSUM	180. GESTONORONUM CAPROATUM
119. DACARBAZINUM	181. GONADOTROPHINUM CHORIONICUM
120. DANAZOLUM	182. GRISEOFULVINUM
121. DEFEROXAMINUM	183. GUAIFENEZINUM
122. DESLANOSIDUM	184. HALOMETHAZONUM MONOHIDRAS
123. DESMOPRESSINUM	185. HALOPERIDOLUM
124. DESOXYCORTONUM	186. HEXESTROLUM
125. DEXAMETHASOMUM	187. HYDROCHLOROTIAZIDUM
126. DEXTRANOMERUM	188. HYDROCORTISONUM
127. DEXTRIFERRONUM	189. HYDROXYCHLOROQUINUM
128. DIATRIZOATUM NATRICUM	190. HYDROXYPROGESTERONUM
129. DIAZEPAMUM	191. IBUPROFENUM
130. DICLOFENACUM	192. IDOXURIDINUM
131. DIETHYLCARBAMAZINIUM	193. IMIPENENUM + CILOSTATINUM
132. DIGITOXINUM	194. IMIPRAMINUM
133. DIGOXINUM	195. INDAPAMIDUM
134. DIHYDROTACHYSTEROLUM	196. INDOMETACINUM
135. DILTIAZEMUM	197. INOSINUM
136. DIMETINDENUM	198. INTERFERONUM ALPHA
137. DIPIRIDAMOLUM	199. IOHEXOLUM
138. DISOPYRAMIDUM	200. IOPAMIDOLUM
139. DOMPERIDONUM	201. IOPROMIDUM
140. DOXEPINUM	202. IOTROLANUM
141. DOXORUBICINUM	203. ISOCONAZOLUM
142. DOXYCYCLINUM	204. ISOPRENALINUM
143. DYDROGESTERONUM	205. ISOSORBIDI DINITRAS
144. ECONAZOLUM	206. ISOSORBIDI MONONITRAS
145. EFEDRINUM	207. ISOTRETINOINUM
146. ENALAPRILUM	208. ISRADIPINUM
147. EPIRUBICINUM	209. ITRACONAZOLUM
148. ERGOMETRINUM	210. KALII CHLORIDUM
149. ERYTHROMYCINUM	211. KALII IODIDUM
150. ESTRADIOLUM	212. KALLIDINOGENASUM
151. ETAMSYLATUM	213. KANAMYCINUM
152. ETHINYLESTRADIOLUM	214. KETOCONAZOLUM
153. ETHOSUXIMIDUM	215. KETOPROFENUM
154. ETOPOSIDUM	216. KETOTIFENUM
155. FAMOTIDINUM	217. LAMOTRIGINUM
156. FENOTEROLUM	218. LANATOSIDUM C
157. FERRICHOLINATUM	219. LEVAMISOLUM
158. FERROSII FUMARAS	220. LEVODOPUM + BENSERAZIDUM
159. FERROSII GLUCONAS	221. LEVODOPUM + CARBIDOPUM
160. FERROSII GLUTAMAS	222. LEVOMEPRMAZINUM
161. FERROSII SULFAS	223. LEVOTHYROXINUM
162. FERRUM-SORBITOLUM	224. LINCOMYCINUM
163. FINASTERIDUM	225. LINDANUM
164. FLUCONAZOLUM	226. LISINOPRYL
165. FLUDROCORTISONUM	227. LITHII CARBONAS
166. FLUMETASONUM	228. LOMUSTINUM
167. FLUNITRAZEPAMUM	229. LOPERAMIDUM
168. FLUOCINOLONI ACETONUM	230. LORATADINUM
169. FLUCORTOLONUM	231. LORAZEPAMUM
170. FLUOROURACILUM	232. LOVASTATIN
171. FLUOXYETINUM	233. LYNESTRENOLUM
172. FLUOROURACILUM	234. LYNESTRENOLUM



235.	MAGNESII SULFAS	297.	PHENYLBUTAZONUM
236.	MAPROTILINUM	298.	PHENYLEPHRINUM
237.	MEBENDAZOLUM	299.	PHENYTOINUM
238.	MEBEVERINUM	300.	PHYTOMENADIONUM
239.	MECLOSULFONATUM	301.	PILOCARPINUM
240.	MEDAZEPAMUM	302.	PINDOLOLUM
241.	MELPHALANUM	303.	PIPERAZINUM
242.	MENOTROPINUM	304.	PIRACETAMUM
243.	MEPARTRICINUM	305.	PIRENZEPINUM
244.	METANDIENONUM	306.	PIROXICAMUM
245.	METHOTREXATUM	307.	PLANTE
246.	METHOXALENUM (AMMOIDINUM)	308.	PRAZIQUANTELUM
247.	METHYLDOPUM	309.	PRAZOSINUM
248.	METHYLPREDNISOLONUM	310.	PREDNISOLONUM
249.	METHYLTHIOURACILUM	311.	PREDNISONUM
250.	METOCLOPRAMIDUM	312.	PRIMIDONUM
251.	METOPROLOLUM	313.	PROCHLORPERAZINUM
252.	METRONIDAZOLUM	314.	PROGESTERONUM
253.	MEXILETINUM	315.	PROMETHAZINUM
254.	MIANSERINUM	316.	PROPAFENONUM
255.	MICONAZOLUM	317.	PROPANTHELINI BROMIDUM
256.	MIDAZOLAMUM	318.	PROPERICIAZINUM
257.	MOMETASONUM	319.	PROPRANOLOLUM
258.	MOROXYDINUM HYDROCHLORIDUM	320.	PYRIDOSTIGMINI BROMIDUM
259.	NAFTIDROFURYLUM	321.	PYRIDOXINUM
260.	NAFTIFINUM	322.	PYRITINOLUM
261.	NANDROLOLUM	323.	PYRVINIUM
262.	NAPROXENUM	324.	RANITIDINUM
263.	NATAMYCINUM	325.	RESERPINUM
264.	NATRII AUROTHIOMALAS	326.	RETINOLUM
265.	NATRII FLUORIDUM	327.	RIFAMPICINUM
266.	NEOMYCINUM	328.	SALBUTAMOLUM
267.	NEOSTIGMINI BROMIDUM	329.	SALMETEROLUM
268.	NICERGOLINUM	330.	SILIBINUM
269.	NICLOSAMIDUM	331.	SIMVASTATINUM
270.	NICOTINAMIDUM	332.	SMECTITUM
271.	NIFEDIPINUM	333.	SOTALOLUM
272.	NIFURATELUM	334.	SPIRAMYCINUM
273.	NITRENDIPINUM	335.	SPIRONOLACTONUM
274.	NITROFURANTOINUM	336.	STREPTOMYCINUM
275.	NITROGLYCERINUM	337.	SUCRALFATUM
276.	NIZATIDINUM	338.	SULFAMETHOXAZOLUM + TRIMETHOPRIMUM
277.	NORFLOXACINUM	339.	SULFAMETHROLUM + TRIMETHOPRIMUM
278.	NORTRIPTILINUM	340.	SULFASALAZINUM
279.	NYSTATINUM	341.	SULFASALAZINUM
280.	OFLOXACINUM	342.	SULODEXIDUM
281.	OMEPRAZOLUM	343.	SULTAMICILLINUM
282.	ONDANSETRONUM	344.	TALINOLOLUM
283.	ORCIPRENALINUM	345.	TAMOXIFENUM
284.	ORNIDAZOLUM	346.	TENOXICANUM
285.	OXACILLINUM	347.	TERBINAFINUM
286.	OXPRENOLOLUM	348.	TERBUTALINUM
287.	PAPAVERINI HYDROCHLORIDUM	349.	TERFENADINUM
288.	PEFLOXACINUM	350.	TERIZIDONUM
289.	PENICILLAMINUM	351.	TERTATOLOLUM
290.	PENTAERITHRYLI TETRANITRAS	352.	TESTOSTERONUM
291.	PENTAZOCINUM	353.	TETRACOSACTIDUM
292.	PENTOXIPHYLINUM	354.	TETRACYCLINUM
293.	PERINDOPRILUM	355.	TETRAZEPAMUM
294.	PHENOBARBITALUM	356.	THEOPHILLINUM
295.	PHENOFIBRATUM	357.	THIAMAZOLUM



359.	THIOPROPERAZINUM	375.	TRIFLUOPERAZINUM
360.	THIORIDAZINUM	376.	TRIHXYPHENIDYLUM
361.	THIOTEPUM	377.	TRIMETAZIDINUM
362.	TIABENDAZOLUM	378.	TRIMIPRAMINUM
363.	TICLOPIDINUM	379.	TROPICAMIDUM
364.	TIMOLOLUM	380.	TROXERUTINUM
365.	TINIDAZOLUM	381.	TYETILPERAZINUM
366.	TIROIDA	382.	VACCINURI
367.	TIZANIDINUM	383.	VANCOMYCINI HYDROCHLORIDUM
368.	TOBRAMYCINUM	384.	VASOPRESSINUM
369.	TOCOFEROLUM	385.	VERAPAMILUM
370.	TOLAZOLINUM	386.	VINCAMINUM
371.	TOLPERISONUM	387.	VINCRISTINUM
372.	TRAMADOLUM	388.	VINPOCETINUM
373.	TRETINOINUM	389.	XANTHINOLI NICOTINAS
374.	TRIAMCINOLONUM	390.	ZUCLOPENTHIXOLUM

B. — fără contribuție personală

1.	ACIDUM RETINOICUM	46.	ETHOSUXIMIDUM
2.	ACIDUM VALPROICUM	47.	ETOPOSIDUM
3.	ADENINA	48.	FILGRASTIMUM
4.	ALPRAZOLAMUM	49.	FLUNITRAZEPAMUM
5.	AMANTADINUM	50.	FLUOROURACILUM
6.	AMFASTINUM	51.	FLUOXETINUM
7.	AMINOGLUTETHIMIDUM	52.	FLUPENTIXOLUM
8.	AMITRIPTYLINUM	53.	FLUPHENAZINUM
9.	ASPARAGINAZUM	54.	FLUSPIRILENUM
10.	AZATHIOPRINUM	55.	FLUTAMIDUM
11.	BACLOFENUM	56.	FLUVOXAMINUM
12.	BIPERIDENUM	57.	FOROMESTANUM
13.	BLEOMYCINUM SULFAS	58.	FOSFESTROLUM
14.	BROMAZEPAMUM	59.	FOSFOMYCINUM
15.	BROMOCRIPTINUM	60.	GABAPENTINUM
16.	BUFORMINUM	61.	GANCICLOVIRUM
17.	BUSPIRONUM	62.	GEMCITABINUM
18.	BUSULFANUM	63.	GLIBENCLAMIDUM
19.	CALCII FOLINAS	64.	GLICLAZIDUM
20.	CARBAMAZEPINUM	65.	GLIPIZIDUM
21.	CARBOPLATINUM	66.	GLIQUIDONUM
22.	CARDIOXANUM	67.	GOSERELINUM
23.	CHLORAMBUCILUM	68.	GRANISETRONUM
24.	CHLOROQUINUM	69.	HALOPERIDOLUM
25.	CHLORPROMAZINUM	70.	HYDROXYCARBAMIDUM
26.	CICLOSPORINUM	71.	HYDROXYCHLOROQUINUM
27.	CISPLATINUM	72.	IDARUBICINUM
28.	CLOMIPRAMINUM	73.	IFOSFAMIDUM
29.	CLONAZEPAMUM	74.	IMIPRAMINUM
30.	CLOZAPINUM	75.	INDINAVIR
31.	COMBINAȚII	76.	INSULINE
32.	CYCLOBARBITALUM	77.	INTERFERONUM ALPHA
33.	CYCLOPHOSPHAMIDUM	78.	INTERFERONUM BETA
34.	CYCLOSERINUM	79.	ISONIAZIDUM
35.	CYTARABINUM	80.	LAMIVUDINUM
36.	DACARBAZINUM	81.	LAMOTRIGINUM
37.	DACTINOMYCINUM	82.	LENOGRASTINUM
38.	DAPSONUM	83.	LEVODOPUM + CARBIDOPUM
39.	DAUNORUBICINUM	84.	LEVODOPUM + BENSERAZIDUM
40.	DIAZEPAMUM	85.	LEVOMEPRMAZINUM
41.	DOCETAXOLUM	86.	LITHII CARBONAS
42.	DOXEPINUM	87.	LOMUSTINUM
43.	DOXORUBICINUM	88.	MAPROTILINUM
44.	EPIRUBICINUM	89.	MEDROXYPROGESTERONUM
45.	EPISODIUM	90.	EPISODIUM



91. MELPHALANUM	124. STAVUDINUM
92. MERCAPTOPYRINUM	125. TAMOXIFENUM
93. MESNUM	126. TERIZIDONUM
94. METFORMINUM	127. TERIZONUM
95. METHOTREXATUM	128. THIOPROPERAZINUM
96. MIANSERINUM	129. THIORIDAZINUM
97. MILTEFOSINUM	130. THIOTEPUM
98. MOCLOBEMIDUM	131. THYMOSTIMULINUM
99. MOLGRAMOSTIMUM	132. TIANEPTINUM
100. MYCOPHENOLATUM	133. TIAPRIDUM
101. NITRAZEPAMUM	134. TIOGUANINUM
102. NORTRIPTYLINUM	135. TOLBUTAMIDUM
103. OLANZAPINUM	136. TOPOTECAMUM
104. ONDANSESETRONUM	137. TRETINOINUM
105. OXAZEPAMUM	138. TRIFLUOPERAZINUM
106. PACLITAXELUM	139. TRIHEXYPHENIDYLLUM
107. PAROXETINUM	140. TRIMIPRAMINUM
108. PERICIAZINUM	141. TROPISETRONUM
109. PHENOBARBITALUM	142. VALACYCLOVIRUM
110. PHENYTOINUM	143. VIGABATRINUM
111. PIMOZIDUM	144. VINBLASTINUM
112. PIPOTIAZINUM	145. VINCRISTINUM
113. PRIMIDONUM	146. VINDESINUM
114. PROCARBAZINUM	147. VINOELBINUM
115. PYRAZINAMIDUM	148. ZALCITABINUM
116. PYRIMETHAMINUM	149. ZIDOVUDINUM
117. RIFABUTINUM	150. ZUCLOPENTHIXOLUM
118. RIFAMPICINUM	151. SACCHARINUM
119. RISPERIDONUM	152. COMBINAȚII
120. RITORNAVIR	153. NATRII CYCLAMAS
121. SAQUINAVIR	154. ASPARTAMUM
122. SELEGILINUM	
123. SERTRALINUM	

ANEXA Nr. 3

PRECIZĂRI

privind prescrierea, eliberarea și decontarea medicamentelor în anul 1998

I. Prescrierea medicamentelor

1. Prescrierea și eliberarea medicamentelor se fac prin consemnarea obligatorie în carnetul de sănătate la purtător, de către medic și farmacist, a datelor din prescripția medicală.

2. Prescripțiile medicale cuprind medicamentele care se acordă fără contribuție sau cu plata unei contribuții personale de 25% pentru pensionari și de 50% pentru celelalte categorii de asigurați. Prescripția se eliberează de către medicul din unitățile sanitare publice, precum și de către medicul care își desfășoară activitatea în sistem privat, aflați în evidența direcțiilor sanitare, care în anul 1998 îndeplinesc rolul casei județene de asigurări de sănătate.

3. Nu vor elibera prescripții medicale medicul stagiar și rezidenții, cu excepția situațiilor când sunt în serviciul de urgență. În aceste cazuri, prescripția medicală nu poate cuprinde decât medicația pentru maximum 3 zile și trebuie înscrisă în carnetul de sănătate.

4. Prescripția medicală va purta, în mod obligatoriu, codul medicului și specialitatea acestuia pentru medicul care își desfășoară activitatea în unitățile sanitare publice. În sistemul privat, pentru prescripțiile medicale eliberate prin cabinetele particulare se va menționa, în mod obligatoriu,

5. Inscriciionarea codului pe prescripția medicală se va face prin aplicarea parafei, care va conține, în mod obligatoriu, codul numeric personal.

6. Prescripția medicală fără cod este nulă și nu va putea fi onorată de către farmacii.

7. Prescrierea medicamentelor se face de către medici, exclusiv în limita specialității pe care o au, numai pentru sistemul medical ambulatoriu.

8. Medicul are obligația de a înscrie în documentele medicale ale unității, precum și în carnetul de sănătate al bolnavului datele corespunzătoare formularelor tipizate (numele, prenumele, domiciliul, locul de muncă, profesia, vârsta, sexul, data consultației, diagnosticul, tratamentul prescris, documentul din care rezultă că pacientul a achitat la zi contribuția la asigurările de sănătate, potrivit Legii nr. 145/1997).

9. Decadal, unitățile plătitoare ale sumelor compensatorii pentru medicamentele prescrise în tratamentele ambulatorii vor face cunoscute sumele plătite pentru prescripțiile medicale ale fiecărui medic direcțiilor sanitare, în vederea urmăririi evoluției consumului de medicamente, comparativ cu bugetul alocat acestei categorii de cheltuieli.

10. Prescripțiile medicale pe baza cărora se eliberează medicamentele constituie documente financiar-contabile,

categorii de compensare. Pentru unitățile sanitare aparținând altor ministere decât Ministerul Sănătății se vor întocmi borderouri distincte.

11. Borderourile centralizatoare trebuie să poarte viza de control financiar-preventiv a persoanelor împuternicite potrivit legii.

12. Prescripția medicală se va întocmi în trei exemplare și va cuprinde denumirea și sediul unității medicale, numele, prenumele și adresa completă a bolnavului, numărul și felul actului prin care se dovedește că acesta este asigurat în condițiile legii și că a achitat contribuția la bugetul asigurărilor de sănătate, numărul din registrul de consultație, diagnosticul, ștampila unității medicale unde își desfășoară activitatea medicul care eliberează prescripția medicală, semnătura și parafa medicului. Toate prescripțiile medicale vor purta, în mod obligatoriu, ștampila cu codul medicului, cod înregistrat la direcția sanitară județeană sau a municipiului București. Toate datele vor fi înscrise citeț și fără modificări, ștersături sau adăugări.

13. Perioadele pentru care pot fi prescrise medicamentele sunt de până la 3 zile în afecțiuni acute, de până la 8—10 zile în afecțiuni subacute și de până la 30 de zile pentru bolnavii cu afecțiuni cronice dispensarizați.

14. Numărul medicamentelor care pot fi prescrise pentru un bolnav la o consultație poate fi de 1—3 produse. Cantitatea de medicamente pentru fiecare produs se va nota în cifre și litere.

15. Prescripțiile medicale magistrale, precum și preparatele galenice prevăzute de Farmacopeea Română în vigoare se eliberează în același mod.

16. Prescrierea medicamentelor a căror valoare totală depășește suma de 250.000 lei se poate face numai după obținerea de către medic a avizului Comisiei de control al medicamentului.

17. Pentru controlul consumului de medicamente, direcțiile sanitare, prin unitățile sanitare care decontează medicamentele, pot stabili plafoane valorice lunare pe fiecare medic, în limita cărora medicii pot prescrie medicamente.

II. Eliberarea medicamentelor

18. Eliberarea medicamentelor se face numai pe baza prescripției medicale și a carnetului de sănătate, potrivit prevederilor prezentelor precizări.

19. Eliberarea medicamentelor se face la orice farmacie de pe raza județului sau a municipiului București care a încheiat contract pentru eliberarea medicamentelor cu o unitate sanitară din teritoriul respectiv. Medicii care au întocmit prescripția medicală vor comunica pacientului farmaciile la care se pot adresa pentru obținerea medicamentelor. Primitorul semnează de primirea medicamentelor pe versoul prescripției medicale, pe care se menționează numele, prenumele, adresa completă, seria și numărul actului de identitate.

20. La eliberarea medicamentelor, farmacia va încasa diferență de 25% respectiv 50%, din valoarea produselor eliberate primitorului. În situația în care primitorul renunță la o parte din medicamentele cuprinse în prescripția medicală, acestea nu se eliberează și se anulează, nefiind permisă compensarea prin medicamente a sumei pe care, potrivit reglementărilor legale, o suportă pacientul.

21. Farmaciile pot înlocui medicamentele prescrise pe

acelorași denumiri comune internaționale, aprobate prin hotărâre a Guvernului. În acest caz, farmacistul are obligația de a preciza pe prescripția medicală denumirea medicamentului eliberat. Prețul medicamentului eliberat nu poate fi mai mare de 30% față de prețul medicamentului prescris; în cazul în care medicul indică numai denumirea substanței active, farmacistul are obligația de a elibera medicamentul cu prețul cel mai mic.

22. Înscriserea costurilor se va face de către farmacist numai pentru medicamentele eliberate, pe toate exemplarele prescripției medicale.

23. Farmacistul va nota prețurile integrale ale medicamentelor, le va totaliza și va menționa pe prescripția medicală atât suma totală, cât și suma compensată.

24. Medicamentele care nu au fost eliberate de farmacie se anulează cu o linie, în fața primitorului, pe toate exemplarele prescripției medicale. Farmacistul va consemna în carnetul de sănătate, sub semnătură, medicamentul și cantitatea eliberată.

25. Prevederile pct. 23 și 24 se aduc la cunoștință asiguraților prin afișare la loc vizibil în farmacii.

III. Modul de decontare

26. Direcțiile sanitare, în limita plafoanelor valorice stabilite și a finanțărilor transmise de către Ministerul Sănătății, vor alimenta contul special deschis la nivelul unităților sanitare nominalizate din subordine, în vederea decontării sumelor aferente medicamentelor eliberate către farmaciile cu care au fost încheiate contracte.

27. Farmaciile vor întocmi un borderou centralizator în care fiecare prescripție medicală va purta un număr curent. Același număr va fi notat pe fiecare prescripție medicală. Borderourile se întocmesc în două exemplare, specificându-se suma ce urmează a fi încasată de la unitatea sanitară.

28. Borderourile centralizatoare se vor întocmi de către farmacie, separat pe fiecare categorie de contribuție, și pentru prescripțiile medicale eliberate de medicii din unitățile sanitare aparținând altor ministere decât Ministerul Sănătății. Centralizarea se va face distinct pe fiecare unitate aparținând altor ministere.

29. La termenele stabilite în contractul încheiat între unitatea sanitară și farmacia sau ori de câte ori este nevoie, o copie de pe borderou, certificată pentru exactitate și realitate de către dirigintele farmaciei (inclusiv la cele particulare), împreună cu originalul prescripțiilor medicale vor fi înaintate unității sanitare la care farmacia a fost arondată.

30. Suma totală va fi achitată astfel: 50%, la prezentarea decontului și a actelor justificative, iar restul de 50%, într-un termen de cel mult 7 zile de la data prezentării decontului, termen în cadrul căruia se va asigura verificarea documentelor.

31. Unitățile sanitare nominalizate vor verifica deconturile și actele justificative prezentate de farmacii și, după aprobarea acestora potrivit legii, vor pune la dispoziție farmaciilor, în cadrul termenului prevăzut la alineatul precedent, diferența de decontat.

32. Farmaciile răspund de exactitatea datelor cuprinse în decont și în actele justificative, iar unitățile sanitare contractante, de legalitatea plăților efectuate.

33. Până la data de 6 a fiecărei luni, unitățile sanitare vor justifica direcției sanitare plățile efectuate în luna prece-

dată, va raporta Ministerului Sănătății datele privind plata medicamentelor.

34. După analiza datelor prezentate, Ministerul Sănătății va pune la dispoziție direcțiilor sanitare sumele destinate plății medicamentelor, în limita plafoanelor valorice stabilite.

35. Pentru realizarea obligațiilor prevăzute mai sus se constituie, la nivelul direcțiilor sanitare județene și a municipiului București, Comisia de supraveghere și control al consumului de medicamente, iar la unitățile sanitare nominalizate, o comisie de control având aceleași atribuții. Componenta comisiilor mai sus menționate se stabilește de către direcția sanitară, respectiv de conducerile unităților sanitare pe lângă care funcționează. Componenta numerică a comisiei va fi de 5 persoane, cuprinzând următoarele categorii profesionale: medici, farmaciști, economiști.

36. Direcțiile sanitare și unitățile sanitare nominalizate sunt obligate să analizeze, lunar, în consiliile de administrație, modul de gestionare a fondurilor, precum și prescrierea și eliberarea medicamentelor, luând măsurile care se impun.

IV. Dispoziții finale

37. Refuzul prescrierii de medicamente în triplu exemplar, prescrierea abuzivă și incorectă a medicamentelor,

depășirea plafoanelor stabilite, refuzul de eliberare a medicamentelor existente în farmacia, cât și prescrierea de medicamente nejustificate din punct de vedere medical sau prin nerespectarea dispozițiilor legale atrag, după caz, răspunderea persoanelor vinovate, în condițiile legii.

38. Inspekția farmaceutică din Ministerul Sănătății, precum și personalul de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și al direcțiilor sanitare, în cadrul atribuțiilor care le revin, au obligația să controleze, la nivelul unităților sanitare publice și al farmaciilor, documentele privind prescrierea, eliberarea și decontarea medicamentelor de uz uman.

39. În cazul încălcării dispozițiilor legale se vor întocmi actele de constatare și de sesizare ale organelor competente, potrivit răspunderii juridice care rezultă din actul de constatare.

40. Normele metodologice nr. 250/1994 privind compensarea prețurilor cu amănuntul la unele medicamente de uz uman, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 și nr. 51 bis din 1 martie 1994, cu modificările ulterioare, își încetează aplicabilitatea.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere privind colaborarea dintre Ministerul Învățământului din România și Ministerul Educației din Thailanda, pentru perioada 1997—1999, semnat la București la 7 iunie 1997

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă Memorandumul de înțelegere privind colaborarea dintre Ministerul Învățământului din România și Ministerul Educației din Thailanda, pentru perioada 1997—1999, semnat la București la 7 iunie 1997.

Art. 2. — Cheltuielile necesare realizării acțiunilor prevăzute în documentul menționat la art. 1 se suportă din bugetul aprobat, anual, Ministerului Educației Naționale, în conformitate cu reglementările legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,

Andrei Marga

Ministrul afacerilor externe,

Andrei Pleșu

Ministrul finanțelor,

Valentin Lazea,

secretar de stat



București, 2 februarie 1998.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 39/1991 privind autorizarea funcționării unei filiale a Societății Internaționale de Telecomunicații Aeronautice — S.I.T.A. în România

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Articolul 2 din Hotărârea Guvernului nr. 39/1991 privind autorizarea funcționării unei filiale a Societății Internaționale de Telecomunicații Aeronautice — S.I.T.A. în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1991, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 43/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 6 martie 1997, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Filiala Societății Internaționale de Telecomunicații Aeronautice — S.I.T.A. are ca obiect de

activitate organizarea, dezvoltarea, dotarea, folosirea și exploatarea unor sisteme moderne de telecomunicații și asigurarea mijloacelor tehnice în scopul prelucrării oricăror categorii de informații pentru serviciile de transmisiuni:

a) pentru companiile aeriene, membre și nemembre S.I.T.A., care efectuează transport aerian și activități conexe acestuia;

b) pentru alte categorii de utilizatori al căror obiect de activitate nu se desfășoară în domeniul aviației sau al transportului aerian.“

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu
Ministrul comunicațiilor,
Sorin Pantiș

București, 2 februarie 1998.
Nr. 54.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru prelungirea, în anul 1998, a aplicării Hotărârii Guvernului nr. 196/1997 privind exceptarea temporară de la plata taxelor vamale a unor produse din import

În temeiul prevederilor art. 70 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă prelungirea, până la data de 31 decembrie 1998, a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 196/1997 privind exceptarea temporară de la plata taxelor vamale a unor produse din import, pentru poziția tarifară 7302.10.31 — Alte șine, noi, cu o greutate pe metru egală sau mai mare de 20 kg, în limita unui contingent

tarifar valoric total, aferent șinei de cale ferată, de maximum 60 de milioane dolari S.U.A.

Art. 2. — Administrarea contingentului tarifar se efectuează prin licențe eliberate de Ministerul Industriei și Comerțului.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul industriei și comerțului,
Mircea Ciomara
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu
Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu

București, 2 februarie 1998.

Nr. 54.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 699/1990

Guvernul României hotărâște :

Articol unic. — Se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 699/1990 privind atribuirea terenurilor necesare Societății Comerciale Mixte GELYNE — FRANȚA ȘI GAVRILA & CO, numită „SIVA“, pentru construirea unui ansamblu de clădiri în zona Lipscani, în vederea începerii lucrărilor de proiectare, construcție și activitate comercială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 9 noiembrie 1992.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul culturii,
Ion Caramitru

Ministru delegat pe lângă
 primul-ministru pentru coordonarea
 Secretariatului General al Guvernului
 și a Departamentului pentru
 Administrație Publică Locală,

Remus Opreș
 Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 9 februarie 1998.
 Nr. 66.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
**privind transmiterea unui teren, situat în municipiul București,
 în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului**

Guvernul României hotărâște :

Art. 1. — Se aprobă transmiterea terenului, proprietate publică a statului, în suprafață de 360 m², situat în municipiul București, bd. Mircea Eliade nr. 2, sectorul 1, din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului.

Art. 2. — Terenul prevăzut la art. 1 va avea destinația de cale de acces către spațiile de cazare și vestiarele sportivilor din Complexul Sportiv Floreasca.

Art. 3. — Predarea-preluarea terenului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

p. Ministrul tineretului și sportului,
Emerich Jenei,
 secretar de stat

Ministru delegat pe lângă
 primul-ministru pentru coordonarea
 Secretariatului General al Guvernului
 și a Departamentului pentru
 Administrație Publică Locală,

Remus Opreș
 Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu



București, 9 februarie 1998.
 Nr. 67.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru aprobarea Regulilor de bună practică în studiul clinic al medicamentelor în România și a Normelor de aplicare a Regulilor de bună practică în studiul clinic al medicamentelor în România

Ministrul sănătății,
având în vedere referatul întocmit de Direcția farmaceutică nr. ST.I.D. 7.674 din 14 octombrie 1997,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 244/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulile de bună practică în studiul clinic al medicamentelor în România, cuprinse în anexa nr. I*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Normele de aplicare a Regulilor de bună practică în studiul clinic al medicamentelor în România, cuprinse în anexa nr. II*), care are un număr de 15 anexe ce fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la publicarea lui în Monitorul Oficial al României, dată de la care orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Art. 4. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, Comisia Medicamentului, Institutul pentru Controlul de Stat al Medicamentului și Cercetări Farmaceutice vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul sănătății,
prof. dr. Ștefan Iosif Drăgulescu

București, 19 octombrie 1997.
Nr. 858.

*) Anexa nr. I și anexa nr. II, inclusiv anexele nr. 1—15, pot fi consultate la Ministerul Sănătății — Direcția farmaceutică și Institutul pentru Controlul de Stat al Medicamentului și Cercetări Farmaceutice.

DEPARTAMENTUL PENTRU PROTECȚIA
MINORITĂȚILOR NAȚIONALE

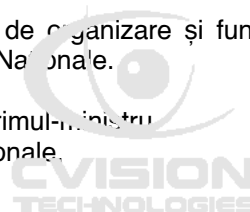
ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale

Ministrul delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale, în conformitate cu prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 17/1997 privind înființarea, organizarea și funcționarea Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 5 februarie 1997, cu modificările ulterioare,
emite următorul ordin:

Articol unic. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale.

Ministru delegat pe lângă primul-ministru
pentru minorități naționale,
György Tokay



București, 23 ianuarie 1998.

REGULAMENTUL

de organizare și funcționare a Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale

CAPITOLUL I

Atribuțiile Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale

Art. 1. — Departamentul pentru Protecția Minorităților Naționale, înființat prin Hotărârea Guvernului nr. 17 din 31 ianuarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 5 februarie 1997, funcționează ca departament în cadrul aparatului de lucru al Guvernului României, subordonat primului-ministru.

Art. 2. — Departamentul pentru Protecția Minorităților Naționale exercită atribuții privind păstrarea, exprimarea și dezvoltarea identității etnice, culturale, lingvistice și religioase a cetățenilor aparținând minorităților naționale, în conformitate cu prevederile Constituției României, cu legislația în vigoare, precum și cu cele prevăzute în convențiile internaționale la care România este parte.

Art. 3. — Departamentul pentru Protecția Minorităților Naționale are următoarele atribuții:

a) elaborează proiecte de legi și alte acte normative din domeniul său de activitate;

b) avizează proiecte de legi și de alte acte normative, care au incidență asupra drepturilor și îndatoririlor persoanelor aparținând minorităților naționale;

c) monitorizează aplicarea actelor normative interne și internaționale referitoare la protecția minorităților naționale;

d) la propunerea fundamentată a Consiliului Minorităților Naționale, Guvernul, prin Departamentul pentru Protecția Minorităților Naționale, acordă asistență financiară organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, prin adoptarea de hotărâri în baza Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice și a legilor bugetare anuale;

e) menține legătura cu Consiliul Minorităților Naționale privind atribuțiile departamentului;

f) urmărește aplicarea unitară a prevederilor legale privind protecția minorităților naționale de către autoritățile publice locale;

g) solicită date și informații de la autoritățile publice, necesare îndeplinirii atribuțiilor proprii;

h) primește și examinează cererile și sesizările adresate de către instituții, organizații sau persoane fizice, cu privire la actele organelor administrației publice care încalcă drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale și comunică punctul de vedere legal;

i) stabilește și menține relații cu organizații guvernamentale și neguvernamentale din țară și din străinătate și cu organisme internaționale care au în atribuțiile lor soluționarea problemelor respectării drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale;

j) promovează și organizează programe privind păstrarea, exprimarea și dezvoltarea identității etnice, culturale, lingvistice și religioase a persoanelor aparținând minorităților naționale;

k) menține legături permanente și colaborează cu autoritățile administrației publice locale, prin împuterniciți cu competențe teritoriale, numiți prin ordin al ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale, în vederea identificării problemelor specifice și urmării soluționării acestora;

l) sprijină cercetările științifice în domeniul relațiilor interculturale prin menținerea de contacte cu personalități din domeniu;

m) îndeplinește și alte atribuții stabilite de Guvern sau

CAPITOLUL II

Structura organizatorică a Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale

Art. 4. — Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, Departamentul pentru Protecția Minorităților Naționale este structurat conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 17/1997, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — Departamentul pentru Protecția Minorităților Naționale este condus de ministrul delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale, cu statut de membru al Guvernului.

Art. 6. — Ministrul delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale este sprijinit de secretarul de stat care, în absența ministrului, conduce cu drepturi depline Departamentul pentru Protecția Minorităților Naționale.

Art. 7. — Direcțiile și sectoarele, respectiv Oficiul Național pentru Rromi, sunt organele de specialitate ale Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, care contribuie nemijlocit la exercitarea atribuțiilor acestuia.

Art. 8. — Cabinetul exercită atribuții administrative și de secretariat, în vederea organizării activității Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, a ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale și a secretarului de stat.

CAPITOLUL III

Conducerea Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale

III. (i) *Ministrul delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale*

Art. 9. — Ministrul delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale are următoarele atribuții:

a) răspunde de aplicarea politicii Guvernului în domeniul protecției minorităților;

b) aprobă încadrarea, numirea, transferul, promovarea, sancționarea sau eliberarea din funcție a personalului Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, conform prezentului regulament, regulamentului de ordine interioară și legislației în vigoare;

c) aprobă plata drepturilor salariale;

d) aprobă regulamentul de organizare și funcționare, precum și regulamentul de ordine interioară ale Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale;

e) aprobă programul de lucru al Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale;

f) stabilește competențele și răspunderile conducătorilor direcțiilor, în vederea îndeplinirii atribuțiilor acestora, în conformitate cu prevederile legale;

g) asigură reprezentarea, la cel mai înalt nivel, a Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, în relațiile cu organele administrației publice, precum și la întâlniri, seminarii, mese rotunde, organizate în țară și în străinătate;

h) participă la ședințele Guvernului;

i) convoacă ședințele Consiliului de conducere al Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale;

j) îi delegă pe reprezentanții Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale la întâlniri, seminarii, mese rotunde, organizate în țară și în străinătate;

k) exercită alte atribuții în conformitate cu Hotărârea

III. (ii) **Secretarul de stat**

Art. 10. — Secretarul de stat are următoarele atribuții:

- a) coordonează activitatea Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale;
- b) reprezintă Departamentul pentru Protecția Minorităților Naționale la întâlniri, seminarii, mese rotunde, organizate în țară și în străinătate;
- c) exercită, în absența ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale, toate atribuțiile acestuia.

III. (iii) **Consilierul ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale**

Art. 11. — Consilierul ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale are următoarele atribuții:

- a) coordonează și organizează activitatea cabinetului ministrului;
- b) propune măsuri pentru buna organizare a muncii în cadrul cabinetului ministrului;
- c) facilitează colaborarea dintre direcțiile Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale;
- d) analizează lucrările elaborate în cadrul direcțiilor și le prezintă spre aprobare ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale;
- e) potrivit împuternicirilor date de ministrul delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale, poate reprezenta Departamentul pentru Protecția Minorităților Naționale în raporturile cu alte instituții sau organizații similare din țară și din străinătate;
- f) urmărește realizarea în termen a activităților și a sarcinilor stabilite de ministrul delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale sau de secretarul de stat;
- g) repartizează spre rezolvare, pe baza îndrumărilor și rezoluțiilor date de ministrul delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale sau de secretarul de stat, corespondența și celelalte lucrări care intră în atribuțiile Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale;
- h) prezintă în scris ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale și direcțiilor materialul informativ și sarcinile rezultate în urma ședințelor săptămânale ale Consiliului de conducere al Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale;
- i) exercită alte atribuții primite de la ministrul delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale.

III. (iv) **Directorii**

Art. 12. — Directorii au următoarele atribuții:

- a) coordonează și organizează activitatea direcției pe care o conduc;
- b) mențin disciplina muncii în cadrul direcției;
- c) reprezintă direcția la diferite acțiuni de specialitate;
- d) mențin relații la nivel de directori cu alte organe de specialitate din administrația publică centrală;
- e) urmăresc și aprobă corespondența și documentele intrate sau ieșite la/de la direcție;
- f) prezintă, în scris, materialele informative, în cadrul ședințelor săptămânale ale Consiliului de conducere al Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale și secretarului de stat, în legătură cu activitatea desfășurată în cadrul direcției;
- g) asigură informarea permanentă a conducerii Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale în legătură cu problemele direcției;
- h) reprezintă Departamentul pentru Protecția Minorităților Naționale cu ocazia întâlnirilor săptămânale cu Grupul parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților;
- i) exercită alte atribuții primite de la conducerea

III. (v) **Șefii de sector**

Art. 13. — Șefii de sector au următoarele atribuții:

- a) îndrumă și coordonează activitatea sectorului;
- b) asigură informarea permanentă a conducerii direcției în legătură cu problemele specifice sectorului;
- c) mențin disciplina muncii în cadrul sectorului;
- d) mențin relații cu organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale;
- e) reprezintă Departamentul pentru Protecția Minorităților Naționale cu ocazia întâlnirilor săptămânale cu Grupul parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților;
- f) exercită alte atribuții primite de la conducerea Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale sau de la directorul direcției din care fac parte.

CAPITOLUL IV

Organizarea și atribuțiile direcțiilorIV. (i) **Direcția pentru relații publice, mass-media și protocol**

Art. 14. — (1) Direcția pentru relații publice, mass-media și protocol funcționează ca organ de specialitate în cadrul Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale și este condusă de un director subordonat direct ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale și secretarului de stat.

(2) Pe scară ierarhică, personalul direcției este subordonat directorului, care organizează, coordonează și controlează activitatea acesteia.

Art. 15. — În cadrul Direcției pentru relații publice, mass-media și protocol își desfășoară activitatea două sectoare: Sectorul mass-media și protocol și Sectorul teritoriu care are în subordine birourile teritoriale ale Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, înființate prin ordin al ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale.

Art. 16. — Atribuțiile Direcției pentru relații publice, mass-media și protocol, în funcție de specificul organizării sale, sunt:

1. Sectorul teritoriu are următoarele atribuții:
 - a) urmărește aplicarea unitară a prevederilor legale privind protecția minorităților naționale de către autoritățile publice, în colaborare cu Direcția legislație;
 - b) primește și examinează cererile și sesizările adresate de către instituții, organizații sau persoane fizice, cu privire la actele organelor administrației publice care încalcă drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale și le transmite, după caz, spre o competentă soluționare, Direcției legislație;
 - c) răspunde, în termen legal, la cereri, sesizări și scrisori referitoare la problemele din competența direcției;
 - d) prin împuternicirile cu competențe teritoriale:
 - (i) menține legături permanente și colaborează cu autoritățile administrației publice locale, în vederea identificării problemelor specifice și urmării soluționării acestora;
 - (ii) monitorizează presa minorităților și presa locală din teritoriu;
 - (iii) stabilește contacte și colaborează cu toate organizațiile locale, respectiv cu filialele organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale;
 - (iv) inițiază colaborări cu instituții de cercetare și catedre universitare cu profil sociologic, în vederea valorificării, în interesul obiectivului propriu, a rezultatelor studiilor de profil.
- Activitatea angajaților birourilor teritoriale este coordonată de către șeful Sectorului teritoriu.
2. Sectorul mass-media și protocol are următoarele atribuții:
 - a) organizează conferințe de presă, asigură legăturile cu

Guvernului, redactează comunicatele ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale și ale Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale. În acest scop, expertul guvernamental sau referentul participă la întâlnirile demnitarilor cu delegații din țară și din străinătate și la manifestările organizate de departament;

b) menține legătura permanentă cu redactorii de specialitate din presa centrală;

c) pregătește materialul documentar necesar interviurilor acordate de către demnitari;

d) redactează Buletinul informativ al Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale;

e) monitorizează presa centrală, ținând seama de specificul activității departamentului, și prelucrează informațiile de acest gen furnizate de birourile teritoriale; elaborează analize și studii sintetice;

f) în colaborare cu Sectorul societatea civilă al Direcției relații cu societatea civilă și organisme internaționale, inițiază cursuri și seminarii pentru ziariști, în scopul promovării toleranței etnice în presă;

g) asigură organizarea și desfășurarea activităților specifice de protocol;

h) colaborează cu serviciul omolog al Secretariatului General al Guvernului.

Art. 17. — Direcția pentru relații publice, mass-media și protocol colaborează, în cadrul Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, cu toate direcțiile și sectoarele acestuia, primind și acordând asistență în domeniile sale de specialitate.

IV. (ii) *Direcția legislație*

Art. 18. — (1) Direcția legislație funcționează ca organ de specialitate în cadrul Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale și este condusă de un director, subordonat direct ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale și secretarului de stat.

(2) Pe scară ierarhică, personalul direcției este subordonat directorului, care organizează, coordonează și controlează activitatea acesteia.

Art. 19. — Direcția legislație are următoarele atribuții:

a) întocmește documentații, în vederea elaborării actelor normative, precum și studii politice, de fezabilitate și de evaluare a efectelor sociale ale acestora;

b) realizează studii de drept comparat, analize și sinteze juridice, precum și studii asupra armonizării sistemului juridic;

c) elaborează și avizează texte de acte normative, formulează expuneri de motive, îndeplinește acțiunile premergătoare înaintării acestora Guvernului sau Parlamentului și urmărește aplicarea lor după aprobare sau promulgare;

d) primește și examinează cererile și sesizările adresate de către instituții, organizații sau persoane fizice, cu privire la actele organelor administrației publice care încalcă drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale, și comunică punctul de vedere legal;

e) acordă avize asociațiilor și fundațiilor a căror activitate intră în sfera de competență a Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, în vederea obținerii de către acestea a personalității juridice;

f) elaborează planul trimestrial de activitate în domeniul legislativ;

g) menține relații cu organele de specialitate din administrația publică și cu organismele neguvernamentale specializate în problema drepturilor omului;

h) acordă asistență juridică compartimentelor din departament și organizațiilor minorităților naționale;

i) urmărește și analizează actele normative în vigoare, publicate în Monitorul Oficial al României;

j) întocmește documentații informative, note și adrese de recomandare și aprobare a actelor normative referite la

Art. 20. — Direcția legislație colaborează, în cadrul Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, cu toate direcțiile și sectoarele acestuia, primind și acordând asistență în domeniile sale de specialitate.

IV. (iii) *Direcția relații cu societatea civilă și organisme internaționale*

Art. 21. — (1) Direcția relații cu societatea civilă și organisme internaționale funcționează ca organ de specialitate în cadrul Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale și este condusă de un director subordonat direct ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale și secretarului de stat.

(2) Pe scară ierarhică, personalul direcției este subordonat directorului, care organizează, coordonează și controlează activitatea acesteia.

Art. 22. — În cadrul Direcției relații cu societatea civilă și organisme internaționale își desfășoară activitatea un sector de specialitate pentru menținerea legăturilor cu organizațiile neguvernamentale.

Art. 23. — Principalele atribuții ale Direcției relații cu societatea civilă și organisme internaționale sunt următoarele:

a) stabilește și menține relații cu organizațiile guvernamentale și neguvernamentale din țară și din străinătate și cu organismele internaționale ce au în atribuțiile lor soluționarea problemelor referitoare la respectarea drepturilor omului, în general, și a drepturilor minorităților, în special;

b) sprijină dezvoltarea unui cadru informațional de comunicare, pe plan local și regional, între autoritățile publice și organizațiile neguvernamentale;

c) organizează periodic întâlniri, la nivel regional și național, între organizațiile neguvernamentale care se ocupă de problemele minorităților;

d) elaborează proiecte și programe și organizează diferite acțiuni care au ca scop păstrarea, exprimarea și dezvoltarea identității etnice, lingvistice, religioase și culturale a persoanelor aparținând minorităților naționale;

e) primește și acordă sprijin organizațiilor minorităților naționale și altor organizații neguvernamentale care au ca principală preocupare problematica drepturilor omului;

f) menține legăturile cu asociații, fundații și institute care monitorizează situația respectării drepturilor omului în România;

g) participă la seminarii, mese rotunde, dezbateri publice, organizate în țară și în străinătate, având ca problematică drepturile omului;

h) la solicitarea minorităților, asigură medierea conflictelor și acordă consultanță;

i) ține evidența datelor primite de la organizațiile neguvernamentale, de la organismele internaționale și de la instituțiile administrației publice.

Art. 24. — Direcția relații cu societatea civilă și organisme internaționale colaborează, în cadrul Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, cu toate direcțiile și sectoarele acestuia, primind și acordând asistență în domeniile sale de specialitate.

IV. (iv) *Direcția analiză și asistență financiară*

Art. 25. — (1) Direcția analiză și asistență financiară funcționează ca organ de specialitate în cadrul Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale și este condusă de un director subordonat direct ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale și secretarului de stat.

(2) Pe scară ierarhică, personalul direcției este subordonat directorului, care organizează, coordonează și controlează activitatea acesteia.

Art. 26. — În cadrul Direcției analiză și asistență financiară funcționează un sector de specialitate pentru

analizează, din punct de vedere financiar, proiectele de programe interne sau de integrare europeană.

Art. 27. — Atribuțiile Direcției analiză și asistență financiară sunt următoarele:

a) fundamentează și stabilește bugetul anual al organizațiilor minorităților naționale, pe baza propunerilor acestora;

b) întocmește și transmite Sectorului resurse financiare al Secretariatului General al Guvernului situația finanțării lunare, pe baza aprobării sumelor în Comisia pentru probleme financiare;

c) stabilește și menține contacte cu reprezentanții organizațiilor minorităților naționale, realizând îndrumarea acestora în respectarea disciplinei financiare în activitatea curentă pe care o desfășoară;

d) urmărește respectarea destinației fondurilor cheltuite conform hotărârii Guvernului de repartizare anuală a fondurilor;

e) primește, verifică și înaintează Secretariatului General al Guvernului dările de seamă contabile, trimestriale și anuale, întocmite de organizațiile minorităților naționale, pentru fondurile cheltuite din alocațiile bugetare primite de acestea;

f) întocmește documentația cu specific financiar legată de activitatea Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, în vederea realizării tuturor programelor prevăzute;

g) corespundează cu Secretariatul General al Guvernului și cu alte instituții, în legătură cu rezolvarea diverselor probleme de natură financiară ale organizațiilor minorităților naționale;

h) participă la seminarii, mese rotunde, cursuri, dezbateri publice, organizate în țară și în străinătate, având ca problemă minoritățile naționale.

Art. 28. — Direcția analiză și asistență financiară colaborează, în cadrul Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, cu toate direcțiile și sectoarele acestuia, primind și acordând asistență în domeniile sale de specialitate.

CAPITOLUL V

Oficiul Național pentru Rromi

Art. 29. — (1) Oficiul Național pentru Rromi este organul de specialitate care inițiază, sprijină și coordonează acțiuni desfășurate în vederea promovării etniei rromilor.

(2) Oficiul Național pentru Rromi este organizat ca sector în cadrul Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, fiind direct subordonat ministrului delegat pe lângă primul-ministru pentru minorități naționale.

(3) Pe scară ierarhică, personalul oficiului este subordonat șefului de sector, care organizează, coordonează și controlează activitatea acestuia.

Art. 30. — Oficiul Național pentru Rromi are următoarele atribuții:

a) urmărește aplicarea prevederilor legale privitoare la drepturile și interesele rromilor, în colaborare cu Direcția

legislație a Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale;

b) primește și examinează cererile și sesizările adresate de către instituții, organizații sau persoane fizice, cu privire la actele organelor administrației publice care încalcă drepturile persoanelor aparținând etniei rromilor;

c) asigură medierea conflictelor în care sunt implicate comunități ale rromilor sau membri ai acestora;

d) colaborează cu toate organizațiile active ale rromilor din România, din alte țări sau cu organizațiile internaționale ale acestei etnii;

e) dezvoltă relații de parteneriat cu universități, institute de cercetare, sindicate și cu organizații neguvernamentale, a căror activitate sau preocupare are incidență asupra problematicii rromilor;

f) organizează întâlniri, seminarii, mese rotunde sau dezbateri publice în domeniul său de activitate;

g) participă la activități din domeniul său de activitate, organizate în țară și în străinătate.

Art. 31. — Oficiul Național pentru Rromi colaborează, în cadrul Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, cu toate direcțiile și sectoarele acestuia, primind și acordând asistență în domeniile sale de specialitate.

CAPITOLUL VI

Consiliul Minorităților Naționale

Art. 32. — Consiliul Minorităților Naționale este organul consultativ al Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, înființat în baza art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 17/1997, cu modificările ulterioare.

Art. 33. — Consiliul Minorităților Naționale este format din reprezentanți ai organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, conform Regulamentului de organizare și funcționare a acestuia, adoptat de consiliu în ședință plenară.

Art. 34. — Consiliul Minorităților Naționale își desfășoară activitatea în ședințe plenare sau prin intermediul comisiilor constituite pe problemele specifice ale minorităților naționale, comisii care conlucrează cu direcțiile Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale, în conformitate cu regulamentul comisiilor.

Art. 35. — Structura și atribuțiile Consiliului Minorităților Naționale sunt prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 17/1997, cu modificările ulterioare, și în Regulamentul de organizare și funcționare a acestuia.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 36. — Prezentul regulament și ordinul de aprobare a acestuia intră în vigoare la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 37. — Modificarea prezentului regulament se va putea efectua în cazul schimbării structurii și a atribuțiilor Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.

